

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

12 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 48/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого - Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Устименко В.Є., Шилової Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Суворовського районного суду міста Одеси Середи Інни Володимирівни за зверненням ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту»,

встановила:

ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту» у червні 2014 року звернувся до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) зі зверненням щодо поведінки судді Суворовського районного суду міста Одеси Середи Інни Володимирівни, яка може мати наслідком притягнення її до дисциплінарної відповідальності з підстав, визначених статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції від 07 липня 2010 року № 2453-VI).

Заявник зазначив, що в провадженні судді Суворовського районного суду міста Одеси Середи Інни Володимирівни перебуває справа № 523/3727/14-ц за позовом ОСОБА_1 до ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту» про визнання незаконним та скасування наказу, поновлення на посаді, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, зобов'язання не чинити перешкод у доступі до приміщень та робочого кабінету, та стягнення моральної шкоди.

Заявник вважає, що суддя при розгляді справи всіляко сприяла у рейдерському захопленні підприємства. Суддя Середи І.В. відмовила в розгляді позовної заяви третьої особи з самостійними вимогами без постановлення жодного процесуального документу. Суддя прийняла новий позов вже після

дослідження доказів та виклику свідків і в той же день постановила судове рішення.

Заявник просить Комісію притягнути суддю Суворовського районного суду міста Одеси Середу Інну Володимирівну до дисциплінарної відповідальності.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд», яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Відповідно до пункту 8 Розділу II цього Закону (прикінцеві та перехідні положення) заяви і скарги, подані до набрання чинності цим Законом, а також дисциплінарні провадження щодо суддів, розпочаті до набрання чинності цим Законом, здійснюються відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції, що діяла на момент подачі відповідної заяви (скарги).

З огляду на викладене, розгляд звернення щодо поведінки судді Суворовського районного суду міста Одеси Середи Інни Володимирівни здійснюється за положенням Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції від 07 липня 2010 року (далі - Закон).

Відповідно до статті 86 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні фактів та обставин.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Суворовського районного суду міста Одеси Середи І.В. необхідно відмовити з таких підстав.

17.03.2014 року до суду звернувся ОСОБА_1 з позовом до ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту» про поновлення на роботі.

20.03.2014 року ухвалою судді по справі було відкрито провадження та призначено до судового розгляду на 09.04.2014.

08.04.2014 року до суду надішли письмові заперечення від Одеської філії ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту» з письмовими доказами.

09.04.2014 року в судовому засіданні позивач ОСОБА_1 надав уточнені вимоги, згідно з якими просив поновити його на посаді директора філії з 1 травня 2013 року, стягнути середній заробіток за час вимушеного прогулу, зобов'язати посадових осіб не чинити йому перешкод у доступі до приміщення та стягнути моральну шкоду в розмірі 25000 грн. За клопотанням адвоката позивача оголошено перерву надано час для ознайомлення з наданими представником відповідача доказами та для витребування відомостей про розмір заробітної плати позивача.

15.04.2014 року засідання продовжено, від сторін надійшли письмові докази, від представника позивача додаткові пояснення, вирішено питання про їх залучення до матеріалів справи та виклик свідків, розпочато розгляд справи по суті. Після пояснень учасників процесу оголошено перерву для виклику свідків.

26.05.2014 року засідання не проводилося у зв'язку з відключенням електричного струму в приміщенні суду. У судове засідання з'явилися усі учасники .

26.05.2014 року від відповідача надійшли письмові пояснення та докази.

05.06.2014 року з'явилися позивач, його адвокат, представники відповідача, та свідок позивача. Від позивача надійшли уточненні позовні вимоги, згідно з якими він також просив визнати незаконним та скасувати наказ №180-ОС від 26.12.2013 року та уточнив вимогу про поновлення на посаді, яку займав на момент звільнення. Відмовлено представникам відповідача в задоволенні клопотання про виклик нових свідків, відмовлено в залученні третьої особи ОСОБА_2 та повернуто йому позов. Допитано свідка. Судовий розгляд закінчено, по справі прийнято рішення про часткове задоволення вимог.

11.06.2014 року на рішення відповідачем подано апеляційну скаргу.

17.06.2014 року ухвалою апеляційного суду відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою відповідача.

25.06.2014 року ОСОБА_2 (третья особа) подав апеляційну скаргу на рішення суду.

01.07.2014 року справа разом з апеляційними скаргами була отримана апеляційним судом Одеської області.

02.07.2014 року ухвалою судді відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою ОСОБА_2.

01.10.2014 року по справі апеляційним судом розглянуто скарги, прийнято нове рішення про відмову в позові.

14.10.2014 року справа повернулася до Суворовського районного суду міста Одеси.

03.12.2014 року ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ рішення апеляційної інстанції залишено без змін.

У письмових поясненнях суддя Серeda І.В. зазначила, що 05.06.2014 року позивач ОСОБА_1 в судовому засіданні подав уточнений позов та просив визнати незаконним та скасувати наказ №180-ОС від 26.12.2013 року та надав уточнення про поновлення на посаді, яку займав на момент звільнення відповідно до наказу голови правління товариства від 03.07.2012 року №150 о/с, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу починаючи з 01.05.2013 року до дня поновлення на роботі, зобов'язання посадових осіб не чинити йому перешкоди у доступі до приміщення та робочого кабінету виконуючого обов'язки директора Одеської філії та стягнення моральної шкоди в розмірі 25000 грн.

Таким чином, позивач скористався правом на збільшення позовних вимог протягом усього часу розгляду справи, визначеним статтею 31 ЦПК України.

Заперечуючи проти доводів заявника, щодо обмеження його у праві надавати докази, суддя зазначила, що така можливість надавалася сторонам як до, так і під час судового засідання, що відбулося 05.06.2014 року, проте в

судовому засіданні 05.06.2014 року представником відповідача було заявлено лише про виклик нових свідків.

Крім того, звертаючись 11.06.2014 року з апеляційною скаргою, представник відповідача не подавав нових доказів і не надавав їх під час розгляду в суді апеляційної інстанції. Клопотання про виклик свідків не заявляв також.

Стосовно посилення на порушення прав третьої особи, суддя повідомила, що 05.06.2014 року, тобто в день останнього судового засідання, до канцелярії суду надійшла позовна заява від ОСОБА_2, який заявляв самостійні вимоги та просив скасувати наказ Одеської філії ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту» №180-ОС від 26.12.2013, яким було звільнено ОСОБА_1 з посади виконуючого обов'язки директора, визнати дії товариства протиправними та змінити дату звільнення позивача. В тексті позову просив залучити його третьою особою з самостійними вимогами, прийняти та розглянути його позов разом з позовом ОСОБА_1, про дату та час засідання повідомити поштою.

В судовому засіданні було встановлено і підтверджено представниками відповідача, що ОСОБА_2 є працівником філії і знає про розгляд справи від них. Оскільки ОСОБА_2 не являється учасником процесу судом було поставлено на обговорення питання щодо залучення до участі в справі в якості третьої особи з самостійними вимогами ОСОБА_2. Заслухавши думки учасників процесу, суд на місці ухвалив відмовити в залученні до участі у справі ОСОБА_2 в якості третьої особи, у зв'язку з чим питання про прийняття позовної заяви вже не розглядалося, оскільки її прийняття прямо залежало від вирішення питання про залучення особи учасником процесу.

Своїм листом суд повідомив ОСОБА_2 про відмову в залученні до участі в справі та повернув позовну заяву.

Про відмову в залученні третьої особи ухвала суду не оформлялася окремим процесуальним документом, оскільки суд не виходив до нарадчої кімнати, проголошення відбулося на місці з занесенням до журналу судового засідання, відповідно до частин 4 та 5 статті 209 ЦПК України.

Посилання скаржника на порушення суддею частини 2 статті 122 ЦПК України є безпідставним, так як вказаною нормою не передбачено відкриття провадження по позовній заяві особи яка намагається вступити в якості третьої особи до справи, провадження по якій було відкрито по позовній заяві іншої особи.

Обмеження в доступі до правосуддя не було, особа не позбавлена права на звернення до суду з окремим позовом.

Суддя вважає, що нею в ході розгляду справи було дотримано норми Цивільного процесуального кодексу України, забезпечено змагальність процесу, надана сторонам можливість в представленні належних доказів.

Щодо посилення скаржника на сприяння суддею у рейдерському захопленні підприємства, то такі посилення є надуманими, емоційними, та не мають під собою підґрунтя.

Комісія в ході перевірки мотивів звернення встановила наступне.

В рішенні апеляційного суду Одеської області від 01.10.2014 року зазначено, що суд першої інстанції під час розгляду справи порушив норми процесуального права та неправильно застосував норми матеріального права, що призвело до ухвалення незаконного рішення. Висновки суду не відповідають фактичним обставинам справи.

Рішення Суворовського районного суду міста Одеси від 16 жовтня 2013 року задоволений частково. Ухвалою апеляційного суду Одеської області від 17 грудня 2013 року рішення суду першої інстанції від 16 жовтня 2013 року залишено без змін. Отже, даними судовими рішеннями була встановлена законність звільнення ОСОБА_1 за власним бажанням у зв'язку з виходом на пенсію.

Суд першої інстанції у порушення норм процесуального права, не врахував вимог статті 61 ЦПК України про те, що наведені судові рішення мають преюдиціальне значення щодо обставин звільнення позивача за власним бажанням у зв'язку з виходом на пенсію, взявся за нову оцінку цих обставин та прийшов до безпідставного та необґрунтованого висновку про поновлення позивача на посаду в.о. директора.

Колегія суддів вважала, що незаконне поновлення ОСОБА_1 та ще й на посаду в.о. директора установи є порушенням норм матеріального права, оскільки позивач перед звільненням за власним бажанням у зв'язку з виходом на пенсію перебував на посаді заступника директора установи.

Однак, не зважаючи на наведені обставини суд не законно з 1 травня 2013 року поновив позивача на посаду в.о. директора установи, що не є компетенцією суду.

Отже, порушення судом першої інстанції норм процесуального права та неправильне застосування норм матеріального права, а також невідповідність висновків суду обставинам справи відповідно до вимог пунктів 3, 4 частини 1 статті 309 ЦПК України є безумовною підставою для скасування судового рішення та ухвалення нового рішення про відмову у задоволенні позову.

Рішенням апеляційного суду Одеської області від 01 жовтня 2014 року рішення Суворовського районного суду міста Одеси від 5 червня 2014 року скасовано.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

За таких обставин, доводи наведені у зверненні знайшли своє підтвердження за результатами перевірки.

Дії судді Середи І.В. можуть свідчити про неналежне ставлення до виконання обов'язків та не дотримання норм процесуального та матеріального права при розгляді судових справ.

Врахувавши надані Комісії матеріали, прийнявши до уваги також позицію судді Середи І.В. щодо аргументів заявника, викладену в особистих письмових поясненнях, результати проведеної перевірки вказують на наявність в діях судді Середи І.В. підстав дисциплінарної відповідальності, визначених частиною 2 статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до частини 2 статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження у разі умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Водночас за правилами частини 4 статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше шести місяців із дня відкриття Вищою кваліфікаційною комісією суддів України провадження в дисциплінарній справі, але не пізніше року з дня вчинення проступку, без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці.

Із матеріалів перевірки вбачається, що без урахування часу тимчасової непрацездатності, з часу постановлення судового рішення у справі минуло більше двох років.

Керуючись статтями 83-86, 91, 97 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Комісія

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Суворовського районного суду міста Одеси Середи Інни Володимирівни за зверненням ПАТ «Київ-Дніпровське міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту».

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка